למעילה • שאם נהנה מבזה שהוא פרוסה מעל ומצטרפין נמי לכזית להחייב עליהן משום טהור לא פיגול לא טמא לא (לכזית) להחייב משום מעלה בחזן: **קדשי בדק הבית מצטרפין זה עם זה** למעילה ולא לחייב עליהם משום פיגול ונותר ומטמא, **קדשי מזבח** (ואחד) **וקדשי בדק הבית** מצטרפין זה עם זה למעילה: **נמי השתא** יש לומר (דקתני אחד) **קדשי מזבח** (ואחד) וקדשי בדק הבית-דהאי קדושת הגוף והאי קדושת דמים אפ"ה קתני מצטרפין זה עם זה, קדשי מזבח עם קדשי מזבח מיבעיא? משום דקתני עלה **לחייב עליהן משום פיגול נותר וטמא** דקדשי בדק הבית לא, איכא-הכי משום הכי קא פליג ליה, **אר' יצחק** *מחוורתא אין **לחייבין** משום מעילה אלא על קדשי בדק הבית(ה) (ועולה) בלבד מ"ט דאמר קרא °נפש כי תמעול מעל * מקדשי ה' - קדשים המיוחדין לה' יש בהן מעילה אבל קדשי מזבח אית בהו לכהנים ואית בהו לבעלים תנן, **קדשי מזבח מצטרפין זה עם זה למעילה** מדרבנן **שחטן בדרום מעלים בהן** מדרבנן תנן, **והנדבה מן הבהמה**: כשהיא חיה לא מעל עד שיפנום לשלחנו ומהיכן ואילך שנהנה כל שהוא מעל, מדרבנן, **נאמר אריתא** לא והתניא זדבי אומר °כל חלב לה' לרבות אימורי קדשים קלים למעילה מדרבנן, והא קרא קא נסיב לה? אמכתא בעלמא *והא אמר עולא אמר רבי יוחנן כהדשים שמתו יצאו מידי מעילה דבר תורה" במאי: אילימא בקדשי בדק הבית אפילו כי מתו נמי, לא יהא אלא דאקדיש אשפה ח) לבדק הבית (לאו *אי"ת) בה מעילה, אלא ט) קדשי מזבח (ו) דאורייתא (מא) אית בהו מעילה אלא הכי קא אמרי דבי רבי יצחק מהאי ז) קרא קדשי בדק הבית שמעין * מינה קדשי מזבח לא שמעין מינה: **מתני'**

קדשי מזבח מצטרפין זה עם זה למעילה • לפי שכל אחד מהן מעילה בפני עצמו ואחד מהן אינו מעילה אלא בצירוף חבירו: **ולחייב** משום פיגול ונותר וטמא • שאם נהנה מזה ואכל זית מזה חייב כרת קדשי בדק הבית מצטרפין זה עם זה למעילה ואם נהנה אכל זית מזה ואכל זית מזה שיעור מזה ואכל שיעור מזה מעל: **אחד** קדשי מזבח ואחד קדשי בדק הבית כו': • שאם נהנה כאכלי זית מזה כשיעור *קדשי מזבח וכאכלי זית מזה כשיעור מצטרפין זה עם זה לחייב עליהן משום פיגול ונותר וטמא • שאם אכל כאכלי זית מזה ואכל זית מזה חייב כרת מצטרפין זה עם זה למעילה ואם נהנה אכל זית מזה ואכל זית מזה שיעור מזה מעל: **אחד** קדשי מזבח ואחד קדשי בדק הבית כו': • שאם נהנה כאכלי זית מזה כשיעור *קדשי מזבח וכאכלי זית מזה מצטרפין זה עם זה למעילה ואם נהנה אכל זית מזה ואכל זית מזה שיעור מזה ואכל שיעור מזה מעל: **השתא** ים לומר- קתני אחד קדשי מזבח ואחד קדשי בדק הבית מצטרפין זה עם זה למעילה דאמאי? משום דקתני מזבח עם קדשי מזבח מיבעיא ואמאי קתני רישא דאמאיתיו ופ"ה ומפי קא משמע לן דכיון דאמאיתיו מכלל שמואל שמוה בהן כזה הענין בזו ואף ז"ל דאמרי משום דריש מכלל שמואל שמוה בהן כזה הענין בזו ואף סיפא היא דאחד קדשי מזבח ואחד קדשי בדק הבית אשמעינן דאף קדשי בדק הבית כין קדשי מזבח עם קדשי בדק הבית כין קדשי מזבח מצטרפין עם קדשי בדק הבית ופ"ה קדשי מזבח מצטרפין עם קדשי בדק הבית: **משום** דקתני עלה ולחייב עליו משום פיגול ונותר וטמא: דבקדשי בדק הבית לא ליכא הכי אם"ה קא פליג ליה כלומר אם"ה קא פליג ליה מכי משום הכי קא פליג ליה כלומר לכן אמאי נמצא למ"ד לקמן (דף יח:) דמעילה בשוה פרוסה אם לכל חלי שוה פרוסה מזו וחלי שוה פרוסה מזו מחייב: **ולחייב** משום פיגול ונותר וטמא • שאם לכל חלי זית מזה ואכל זית מזה חייב כרת קדשי בדק הבית מצטרפין זה עם זה למעילה ואם נהנה אכל זית מזה שיעור מזה ואכל שיעור מזה מעל: **אחד** קדשי מזבח ואחד קדשי בדק הבית כו': • שאם נהנה כאכלי זית מזה כשיעור *קדשי מזבח וכאכלי זית מזה מצטרפין זה עם זה למעילה ואם נהנה אכל זית מזה ואכל זית מזה שיעור מזה ואכל שיעור מזה מעל: **השתא** ים לומר- קתני אחד קדשי מזבח ואחד קדשי בדק הבית מצטרפין זה עם זה למעילה דאמאי? משום דקתני עלה **לחייב עליהן משום פיגול נותר וטמא** דקדשי בדק הבית לא, איכא-הכי משום הכי קא פליג ליה, **אר' יצחק** *מחוורתא אין **לחייבין** משום מעילה אלא על קדשי בדק הבית(ה) (ועולה) בלבד מ"ט דאמר קרא °נפש כי תמעול מעל * מקדשי ה' - קדשים המיוחדין לה' יש בהן מעילה אבל קדשי מזבח אית בהו לכהנים ואית בהו לבעלים תנן, **קדשי מזבח מצטרפין זה עם זה למעילה** מדרבנן **שחטן בדרום מעלים בהן** מדרבנן תנן, **והנדבה מן הבהמה**: כשהיא חיה לא מעל עד שיפנום לשלחנו ומהיכן ואילך שנהנה כל שהוא מעל, מדרבנן, **נאמר אריתא** לא והתניא זדבי אומר °כל חלב לה' לרבות אימורי קדשים קלים למעילה מדרבנן, והא קרא קא נסיב לה? אמכתא בעלמא *והא אמר עולא אמר רבי יוחנן כהדשים שמתו יצאו מידי מעילה דבר תורה" במאי: אילימא בקדשי בדק הבית אפילו כי מתו נמי, לא יהא אלא דאקדיש אשפה ח) לבדק הבית (לאו *אי"ת) בה מעילה, אלא ט) קדשי מזבח (ו) דאורייתא (מא) אית בהו מעילה אלא הכי קא אמרי דבי רבי יצחק מהאי ז) קרא קדשי בדק הבית שמעין * מינה קדשי מזבח לא שמעין מינה: **מתני'**

מחוורתא • יז) לומר דבר בזוי ומחוור הוא זה *אבל קדשי מזבח אית בהו לכהנים ואית בהו לבעלים אלכך נתנו בהן מעילה ושלה נמי מורה לכהנים וכשמוך פריך עלה מזבח עד דקאמר במסקנא יח) דלרבי יצחק ר"ל כי מזה הפסוק נלמד מעילה בקדשי מזבח וה"ה בשאר קדשים ולא ידעינן מהיכא ילפינן דאין מעילה מפורשת מה"ת אלא מדרבנן ומשום בזיון קדשים קלים יש בהם מעילה אע"ג דיש בהם הבשר שאינו כלל לגבות א"כ לא תיבת אלמא ל"ש ונמחק ז) קדשים המיוחדין לשם מיניה כלל ולא מקרא מחיבת ולא מיתורא דכתיב "ואיש כי יאכל קדש בשגגה ויסף חמישיתו עליו" בכל קדש מיירי ח) מכלה דל"ל כך מעל דמלמד שני מדנפן קאמר • ט) שאם נהנה בזה שהוא מזבח ואחד קדשי בדק הבית כראוי שהוא מזבח ואחד קדשי בדק הבית כראוי שהוא מזבח ואחד קדשי בדק הבית כראוי